

**БЪЛГАРСКА
СТОПАНСКА
КАМАРА**

**BULGARIAN
INDUSTRIAL
ASSOCIATION**

София 1000, ул. "Алабин" 16-20
Тел. 93 209 11
Факс 987 2604 Телекс 23523
E-mail: office@bia-bg.com

16-20 Alabin Str., 1000 Sofia, Bulgaria
Tel: +359 2 93 209 11
Fax: +359 2 987 2604 Tlx: 23523
http:// www.bia-bg.com

Изх.№ 2110/ 30 септември 2002 г.

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ**

ОТНОСНО: Законопроект за гарантиране вземанията на работниците и
служителите при несъстоятелност на работодателя
N 254-01-60, внесен в НС от депутата - Йордан Нихризов

УВАЖАЕМА ГОСПОДИН АДЕМОВ,

Като цяло предложеният законопроект е съществен елемент от социалната система, гарантираща фундаменталните права на наемния труд и вменява редица задължения и отговорности на работодателите. Предвид важността му Българската стопанска камара предлага неговото широко и задълбочено обсъждане с представители на работодателските организации.

Нашите принципните позиции по предоставения ни законопроект са:

1. Да не се увеличава общия размер на осигурителната тежест.

Мотив:

Принципната договореност на страната ни с международните институции е да не се увеличава общата осигурителна тежест. Вноските във фонда да бъдат за сметка на преразпределение на съществуващите осигурителни вноски.

Това може да стане за сметка на фонд “ПКБ”, тъй като държавата пое финансирането на активната политика по заетост, а фонда покрива само обезщетенията при безработица.

2. Вноските във фонда да бъдат изцяло от бюджетни средства, или да се разпределят между работодателите и бюджета, респективно работодателите и работниците и служителите.

Мотив:

В основната си част предложението е в съответствие с чл.5b на Директива на Съвета 80/987/ЕЕС, която гласи: “работодателите допринасят за финансирането, ако то не е напълно осигурено от държавните институции”.

Също така, ако с този фонд се цели осигуряване за даден вид социален риск, то разпределението на вноските би следвало да бъде такова каквото е за останалите социални рискове предвидени в КЗОО.

3. В зависимост от участието на всяка от страните в набирането на вноски във фонда да бъде неговото управление.

Мотив:

В зависимост от дела на участие в набирането на средства във фонда да бъде и участието в управлението, т.е. този, върху който пада основната тежест за набиране на средствата, да има решаващ глас при вземането на решения.

4. Правото на гарантирани вземания от фонда да възниква от датата на влязло в сила решение на съда за обявяване в несъстоятелност на работодателя.

Мотив:

При откриването на процедурата по несъстоятелност се извършват редица действия по оздравяване на предприятието, при които то може да излезе от затрудненото си положение. Предвид първоначалните ограничени възможности на фонда и неговото финансово стабилизиране не трябва да се гарантират вземания при временна неплатежоспособност на работодателя. Съгласно чл.710 от Търговския закон работодателят изпада в несъстоятелност, когато тя е обявена от съда.

5. Правото на ползване на средства от фонда да възниква, само ако работникът или служителят е работил по трудов договор в предприятието най-малко шест месеца преди датата на влязло в сила решение на съда за обявяване в несъстоятелност. Ако договорът е прекратен, това да е станало в рамките на три месеца преди датата на влязлото в сила решение на съда за обявяване в несъстоятелност.

Мотив:

Текста на чл.3 би следвало да се прецизира. Съгласно т.1 на чл.3 би следвало работникът да работи и към момента, а по т.2 на чл.3 да е работил и трудовия договор да е прекратен, но от предложениия текст не става ясно.

6. Размерът на обезщетенията да не надхвърля трудовото възнаграждение за последните три месеца от трудовото правоотношение, възникнало в рамките на период от шест месеца, предхождащи датата на обявяването на несъстоятелността.

Мотив:

Предложението ни е в съответствие с чл.4, т.2 на Директива на Съвета 80/987/ЕЕС. Така, както е предложено в чл.18 и чл.19, се създава неравнопоставеност между работници и служители, на които е прекратен трудовият договор и тези, които продължават да работят.

7. Изплащането на обезщетения, при временни финансови затруднения на работодателя, да става само по негова инициатива.

Мотив:

Тъй като само работодателя може да прецени кога има временни финансови затруднения и кога би могъл да се обърне към фонда, то и решението за изплащане на обезщетенията по чл.5, ал.2 могат да бъдат само по негова инициатива.

Така както е предложено в чл.20, ал.2 инициативата за изплащане на обезщетения при временни финансови затруднения на работодателя може да се поеме и от Министъра на труда и социалната политика и от синдикалната организация. Предлагаме чл.20, ал.2 да се прецизира.

8. Фондът да поеме осигурителните вноски, дължими от работодателя, а личните вноски да се приспадат при изплащане на гарантираното вземане.

Мотив:

Предложението ни е в съответствие със социалноосигурителното законодателство в страната, съгласно което ползването на правото е в пряка зависимост от осигурителния принос на бенефициента. Предлагаме чл.25 от законопроекта да се преценира.

9. При възстановяване на изплатените гарантирани вземания от фонда те да се считат за привилегирани съгласно утвърдения ред на удовлетворяване на вземанията по Търговския закон.

Мотив:

Това ще създаде по-голяма финансова стабилност на фонда, тъй като при съществуващата правна защита на вземанията, произтичащи от трудови правоотношения, те не могат да се удовлетворят в пълния им размер. Предлагаме, чл.27, ал.2 да се прецизира.

10. Да се предвиди въвеждането на гратисен период – не по-малко от шест месеца.

Мотив:

Необходим е гратисен период, през който да се наберат нужните средства, за да може фонда да функционира ефективно и да посрещне бъдещи плащания.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Божидар Данев/

